

Közös összefogásra van szükség

VÁROSI TANÁCSUNK döntő fontosságúnak tartja a város szépségét, otthonosabbá tételét. Ahhoz, hogy ezt megtehesse, elsősorban nemcsak pénzre, anyagra, hanem minden becsületes, jószándékú dolgozó segítségére, támogatására szükség van.

Ebben az évben, amikor különös jelentőséggel bír a takarékoskodás, a társadalmi tulajdon védelme, fontos, hogy a város fejlesztése érdekében mozgósítsuk a társadalmi erőket.

Felszabadulásunk 13 éve alatt, Várpalota az elmaradt kis bányász-községből szocialista várossá fejlődött. Ez a fejlődés pártunk és kormányzatunk támogatásával tovább tart. Nem lehetünk elbizakodottak, mert sokan vannak még városunkban olyanok, akik a népvagyományt nemcsak az üzemekben károsítják meg, hanem az új lakóházak tönkretételével is. Így sohasem tudunk eleget építeni és szépíteni. Erről nem elég beszélni, hanem tenni kell. Felkérünk minden jóérzésű embert, legyen gazdája a háza tájának, ne engedje meg a házak tönkretételét, a parkok felforgatását, a csemetefák kitördelését, mert ez mindannyiunké. Legyen közös ügyünk a város szépítése, rendbetele.

A városi tanács rendelkezik köztisztviselési szervekkel, tehát adminisztratív úton biztosítva van a parkok, terek rendbentartása, mégis hívó szóval fordul minden lakóhoz, hogy a tisztaság, a szocialista vagyongörzése érdekében ne resteljen szólni és segíteni ebben a munkában. Már korábban ismerítettük a várospolitikai tervünket, hogy mit kívánunk megvalósítani, mit enged meg az anyagi fedezet.

A VÁROS LAKÓINAK nagy többsége szereti és megbecsüli a várost és néhányszor már bizonyítékát adta annak, hogy kész áldozatokat is hozni. Ha most összefogunk erőinket, ezt a tervet is kiszélesíthetjük és sokkal többet valósíthatunk meg, mint amennyit anyagi fedezetünk megengedhet. Gondolunk itt a vízellátás megvalósítására, csatornák, utak, hidak, járdák, játszótérek, parkok létesítésére. Ezenkívül a belterületek fásítására, a villanyhálózat bővítésére, szociális, kulturális, egészségügyi- és sportintézmények létesítésére, bővítésére, felújítására.

A terv teljesítéséért

Talán sikerül az első negyedéves terv teljesítése. Ilyen hangokat hallani a Péti Nitrogénműveknél. Az ammónia tervteljesítést nemcsak a kompresszor meghibásodása veszélyeztette, hanem a most fennálló gázhiány. Kevés a generátorgáz, amit az oxigén készülék kimerülése okozott az utóbbi napokban. A gyár műszaki vezetői úgy döntöttek, hogy addig, amíg kapacitásösszevonással megy a szintézis üzem, a IV-es kompresszor karbantartási munkát elvégzik, hogy később ez ne okozzon kiesést. Elvégzik a pertonturbina javítását is.

Hírek

A MŰSZAKIAK VERSENYVÁLLALÁSA Péten április 4-re a nátriumnitrit carbonát üzem elkészítése volt. Ezt a vállalkozást a műszakiak teljesítették, az üzem próba-beindítás után készen áll a rendszeres munkára.

ÁPRILIS 4-ÉN a Pétfürdői József Attila Kultúrházban vendég szerepel a Duna Művészegyüttes, mely táncos és énekari számokkal szórakoztatja a péti dolgozókat.

AZ INOTAI ALUMINIUMKOHÓ KISZ szervezete március 29-én este KISZ-bált rendez, aminek bevételét a Gyermekváros javára kívánják fordítani. A bál színessé tételét, tombola s egyéb szórakozási lehetőségek teszik változatosabbá.

illetve tatarozására. Ez mind olyan terület, ahol ha segítő kezét nyújtunk, a költségek megtakarításával sokkal többet alkothatunk. Szeretnénk az idei tervfeladatok megvalósításánál, a lakosság által fizetett városfejlesztési alapon, s az üzemek által befizetett összegben kívül felhasználni a Hazafias Népfőnt, a KISZ bizottság tagjainak segítségét.

Az elmúlt évben a községfejlesztési terv során anyagi lehetőségeinkhez mérten 80.000 forintnyi társadalmi munkával járultak a város lakói az építéshez, szépítéshez. Az idén is megvalósíthatunk ugyanennyit. Az elmúlt év legszebb feladatai közé tartoztak Inotán a kultúrthoz felépítéséhez összehordott anyagok, ugyanígy a vízvezeték bővítésének elősegítésén végzett árokásások stb. Városunkban a fásítási munkák elvégzésével mintegy 30-40 ezer forintot takarítottunk meg.

FELADATAINK most sem kicsik. Szeretnénk befejezni az inotai kultúrtház, iskola építését, Pétfürdőn halottasházat kívánunk építeni, s mindhárom kerületben a vízvezeték hálózatot bővíteni. Utakat, tereket, dűlőutakat rendbehozzuk, járdákkal látjuk el, a fásítást növeljük a bel- és külkerületekben, iskolai úttörőutakat létesítünk. Minderre rendelkezésünkre áll még 764.000 forint. Ez a pénzösszeg ekkora fe-

ladatok megvalósítására nem nyújt fedezetet. A tanácsotagok azonban választókerületenként beszéltek a dolgozókkal, akik elmondták, hogy a város szépítésén hajlandók társadalmi munkát végezni. A kitűzött feladatok tehát olyanok, amelyeknél segíthetünk, különösen árokásás, faültetés, kútjavítás, fuvar felajánlás, anyagteremtés stb-vel.

Ezúton kérjük fel mindazokat, akik tavaly segítségüket ajánlották fel, ne húzódjanak vissza most se, hisz a feladataink nagyok, közösen kell megoldanunk. Nemcsak az ipari munkások segítségét kérjük, hanem a dolgozó parasztokét is, hisz ők sem maradtak ki a tervből, részükre befejezzük az idén egy korszerű állatorvosi rendelő építését, az apaállat istállóték rendbehozzuk, a tűzoltószertárat tatarozzuk stb. Ezeknél a munkáknál ők is segíthetnek nekünk.

SZERETNÉNK, ha az 1958-as év végén arról számolhatnánk be, hogy a községfejlesztési alap 764.000 forintját megtoldottuk 100-150 ezer forinttal és ismét gazdagabbak lettünk. Ahhoz, hogy ezeket a célokat megvalósíthassuk, fizessük be pontosan a községfejlesztési alapot és vegyünk részt a Hazafias Népfőnt, a KISZ szervezet által meghirdetett munkában.

Balogh Sándor
vb. elnök.

Helytálltak a kohó dolgozói

Gondot jelentett az elmúlt hétfői hóvihár az Inotai Alumíniumkohó dolgozóinak is. Ugyanis azokat a vidéki dolgozókat, akiket pénteken este bezoktak, szombaton nem engedték haza, a klubtermeket átalakították ideiglenes szállásokká, s a dolgozók kevés pihenéssel biztosították a kohó létszámát, mivel hat órai pihenés után ismét munkához fogtak.

De nemcsak a kohászok voltak gáton, hanem az egész kollektíva. A konyhai létszám kicsinek bizonyult a feladatok ellátására, a tisztviselőknél munkájuk végzése mellett megszervezték körükben azt, hogy a konyhán állandó ügyeletes szolgálatot tartottak, tállaltak, előkészítettek, hogy az ittrekedt dolgozók élelmézése ne okozzon gondot. Voltak olyanok is, akik gyalog mentek be munkahelyeikre. Így például Hollósi Mihály Csórról, Lohonyai István, Ardi József Várpalotáról. Ezek, és a fenti példák mind azt bizonyítják, hogy a kohó dolgozói szeretik üzemüket, s a próbatétel idején nem hagyják cserben, ha kell, hóviharral dacolnak, ha kell, lemondanak a családi melegségről, pihenő idejükről, s részt vesznek a termelés gondjainak megoldásában.

Parrag Viktor elvtárs, a kohócsarnok vezetője elmondja, hogy ez a késői vihar nagyobb gondot is okozhatott volna, de szerencsére az eddigi tapasztalatok hozzásegítették őket, hogy úrrá legyenek a bajokon. Egyformán segít ebben mindenki, a lakatosok a kohócsarnok ablakainak kellő zárásával, a kohászok, akik egy napon két műszakot dolgoztak. Az említetteknek kívül sokan jöttek gyalog Várpalotáról, Iztimérről és Bakonykutiból, s a termelésben a hosszú gyaloglás után is helytálltak, végezték munkájukat, segítettek, míg a vihar el nem múlt. A dolgozók kötelességérzete tehát biztosította az Inotai Alumíniumkohóban is a folyamatos üzemeltetést, a fennakadás nélküli munkát.

A pionírfegyelemről

Hogy kitűzött célt elérhesünk, egyetértésben, közösen kell dolgoznunk. Előfordul, hogy nincs kedvünk valamihez, de mégis meg kell tennünk - külön-külön nem dolgozhatunk.

Vlagyimír Iljics nagy elismeréssel szölt a kommunista szombatokról, mert ez az önkéntes fegyelem ragyogó megnyilvánulásai voltak. Szombat van, véget ért a munka, lehet pihenni, de az emberek pihenés helyett közösen munkához látnak, amely gyakran bizony igen nehéz, igen unalmas. Senki sem kényszeríti őket erre, de elmennek és dolgoznak, mert megértik, hogy milyen fontos dolog a lerombolt ország helyreállítása.

A pionírraj az a gyermekszervezet, amely be akarja fejezni Iljics ügyét. Ezért fontos tehát, hogy a pionírok

ne kényszerfegyelmet, hanem önkéntes fegyelmet fejlesszenek ki magukban.

Hogyan teremtsük meg, miből lesz az önkéntes fegyelem? Abban a világos felismerésben, hogy éppen így és nem másképpen kell cselekedni.

Egy kisfiúnak megbetegedett az édesanyja. Orvosságra volt szüksége. Tíz versztát kell megtenni az orvosáért. Éjszaka van. A kisfiú szereti az édesanyját. Senki sem küldi, mégis fogja a receptet és éjnek idején egyedül, egy percnyi megállás nélkül keresztül megy az erdőn, hogy anyjának orvosát hozzon. Mi készítené arra, hogy így cselekedjék? Az édesanyja iránti szeretet, meg az a tudat, hogy az orvososság megmenti az édesanyját. A pionírok nak is tisztán kell látniuk, mit miért tesznek, akkor bennük is megerősödik az önkéntes fegyelem.

megegyesedik az önkéntes fegyelem.

A műhelyben vagy a klubban csak idősebb pionírok dolgoznak. A kisebbeket nem engedik a géphez. A kicsik széthurcolták a fűrészeket, szótöntözték az enyvet. Ezért megszüdték őket. Pedig a gyermekeket is be kellett volna vonni a munkába, enyvet főzenni, vagy olyan munkát végeztetni velük, amelyhez nem kell nagy erő stb. Akkor aztán nem öntözték volna szét az enyvet, nem hordták volna szét a fűrészeket, nem csibészkedtek volna. Nem is annyira a csibészkedő kicsik, mint inkább a velük nem törődő nagyok a hibások. Ha felkeltették volna a gyermekek érdeklődését, kialakult volna bennük a belső fegyelem, s akkor nem zavarták volna a közös munkát, hanem részt vettek volna benne.

A szerkesztőség postájából

Zászló-átadás

Nagy ünnepre készül a várpalotai v. járképző KISZ szervezete, mely az országban az első között alakult meg. 1958 április 3-án a helybeli honvédségtől zászlót kapunk. Az ünnepséget, melyen mintegy 50 KISZ alapszervezet képviselteti magát a v. járképző szakköreiből kiállítására előzi meg.

Az ünnepség 3-án 5 órakor kezdődik. A zászlóátadás és a KISZ-tagok fogadalomtétele után nívós kultúrversor lesz a v. járképző fiataljainak, valamint zászlót kapunk. Az ünnepséget, mint a honvédség KISZ-eseinek közreműködésével. Kuczman Vince mélyfűző tagozat tanulója.

Munkaverseny felhívás

A várpalotai v. járképző intézet KISZ szervezete felhívására, az intézet tanulói április 4-e és a zászlóátadás tiszteletére - a régebbi hagyományokra támaszkodva - munkaversenyt indítanak. A munkaverseny formája: páros- és brigádverseny.

A verseny értékelésébe beleszámít a tanulmányi előmenetel, a jó munka, a takarékoskodás és a magatartás. MŰM 305. KISZszervezete.

„Ahogy lesz, úgy lesz...”

Fülbemasszó muzsikájú sláger lopja be gondolkodásunkba a nemtörődomség káros szellemét. Még otthonunkban is vannak tanulók - nem is kevesen - akik szinte állandóan ezt a nótát éneklék és észre sem veszik, hogy helytelen gondolkodásmód alakul ki nyomában. „Ahogy lesz, úgy lesz”. Ne törődj a holnappal, ne tanulj, ne képezd magad, hiszen „ahogy lesz, úgy lesz”.

Vajon példaképeink, dicső elődeink az 1848-as ifjak, a Tanácsköztársaság ifjúmunkásai, a horthy-ellenforradalom korának bátor kommunista fiataljai jelszavukká tették volna-e az „ahogy lesz, úgy lesz”-t. Bizonyos,

hogy nem. Ennek köszönhetjük mi, a ma szocialista fiataljai, hogy csak hallomásból, elbeszélésből ismerjük a tökéletes kizsákmányolást. Ők tudatosan dolgoztak a jobb és boldogabb szocialista jövőért, ezt nem bízták „ahogy lesz, úgy lesz”-re.

Mi, akik már beleszülettünk, benne élünk a szocializmust építő jelenben, nem lehetünk méltatlanok eleink hagyományaira azáltal, hogy ilyen értelmetlen, mai létünkkel távolálló szövegű dal rabjává legyünk és azt reggeltől estig fájjuk. Mi tudjuk, hogy lesz. Ahogy akarjuk!

Mányoki István
v. jártanuló, i. e.

Köszönjük

Szeretnék köszönetet mondani a magam és a többi péti és cseri munkatársak nevében azoknak, akik életünk megmentésére szettek. Március 22-én, amikor autókunk munkabemenet a hóvihárban elakadt, elvtársak jöttek, hogy kimentessék bennünket a hótorlaszok közül és fedél alá juttassanak. Sorsunk kilátástalanná vált, amikor Ocsó elvtárs és még néhány bányamentő segítségünkre sietett. Keményen szembeszállva a hóviharral, elindultak a tröszt és a szovjet laktanya felé, hogy kimentsék a munkásokkal megrakott autóbuszokat. Külön szeretnék köszönetet mondani a szovjet elvtársaknak, akik még sapkájukat is átadták, többet közülünk magukkal vittek a szovjet laktanyába, forró teával fogadtak és biztosságba helyeztek bennünket. Köszönetet mondok a pártbizottság tagjainak, mert a párttitkár elvtárs vezetésével, bátran szembeszállva a kegyetlen hóviharral, mindazokat, akik még ott maradtunk, biztosságba helyeztek. A közeli házakban kerültünk fedél alá. Kókainé elvtársnő takarókkal, kabátokkal, sapkával és forró teával igyekezett elfeledtetni a nem sokkal azelőtti kegyetlen időt. Mint később megtudtam, akik értünk jöttek, kommunisták voltak. Köszönet a pártnak, amely ilyen önfeláldozó embereket nevel.

Elvtársi köszönettel!

Sebestyén Sándor, Ernő-bányai dolgozó.

Figyelmesebben...

Igen ritkán kerül sor arra, hogy a szerkesztőségnek írjak, s most is azért teszem, hogy fájdalom elpanaszoljam. Nem nagy dologról van szó, egész kicsiről, de ez a kicsi éppenúgy a dolgozó megbecsülését fejezi ki, mint bármilyen más.

Március első napjaiban minden üzemben kiszüldöttek a nőnap megünneplésére. A Ferenc- és Ernő-bánya minden női dolgozóját megjutalmazták. Sajnos az én üzemem: a vegyesüzem már kivételt csinált. Egyeseket jutalmazott, másokat nem. Megértem én ezt az elhatározásukat akkor, ha abból indultak ki, hogy sok a női dolgozó és kevés a rendelkezésre álló pénz, de azt sehogy sem akarom el-

hinni, hogy egy kis üdvözlő lap és melléje egy szál virág nem kerül volna az én üzememen belül. Annál is inkább fájó pont ez, mivel 18 éve dolgozom és az ajándék, a köszöntés elmulasztása csak azért fáj, mert úgy éreztem nem vagyok egyenrangú a többiekkel, hisz kimaradtam ebből a megtiszteltetésből. Nagyon kérem az üzem vezetőjét, hogy a jövőben körültekintően intézze el az ehhez hasonló ügyeket, hisz valamennyien érző emberek vagyunk, s mindegyikünk igyekszik a maga munkaterületén megállni a helyét.

özv. Tóth Károlyné
fürdőkezelő.

Gyógyulásomat köszönöm

Most már gyógyulóban vagyok. Egy jól sikerült, de igen veszélyes operáció után. Szeretném az „Új Várpalotán” keresztül megköszönni dr. Kocsis István főorvosnak a gyors és lelkiismeretes operálást és minden fáradságot, amelyet életben maradásomért tett. Köszönöm dr. Derkovics és dr. Szabó doktoroknak a lelkiismeretes kezelést, melyet éjjel is oly szeretettel és türelemmel végeztek, mint nappal. Köszönöm a fő- és minden ápoló nővérnek, hogy olyan megértéssel, szeretettel ápolták súlyos betegségemben.

Hálás köszönetem az ismeretlen véradókknak, akik vérükkel életem mentették meg. Felgyógyulva ismét termelőmunkába állhatok. Munkámat továbbra is olyan hűséggel és becsületesen fogom végezni, mint betegségem előtt.

Somogyi József aknagépész, S. II.-akna.